Lietas arhīva Nr. K73-0652-24/41
ECLI:LV:ZRT:2024:0823.19610014324.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ogrē 2024.gada 23.augustā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Inese Punte,
piedaloties prokurorei Svetlanai Rullei,
aizstāvei Ivetai Marķitānei,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp:

- aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par kriminālatbildību to nepildīšanas gadījumā, 2024.gada 13.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numuru /telefona numurs B/ un no plkst.22.34 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 43 sekundes. Tādējādi /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[2] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp:

-aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par kriminālatbildību to nepildīšanas gadījumā, 2024.gada 14.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numura /telefona numurs B/ un no plkst.15.03 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 56 sekundes. Tādējādi /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[3] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp:

- aizliegts atrasties mājoklim, kurā patstāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese - /adrese/;
- aizliegts uzturēties šādās vietās: /adrese/;
- aizliegts satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar to fizisku vai vizuālu saskari;
- aizliegts jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par kriminālatbildību to nepildīšanas gadījumā, 2024.gada 15.janvārī, pirmstiesas izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā, bija ieradies /pers. C/ dzīvesvietā /adrese/, kur uzturējās, satikās ar /pers. C/ un uzturēja ar viņu fizisku un vizuālu saskari līdz 2024.gada 18.janvārim, bet ne vēlāk kā līdz plkst.20.29, pēc kā aizgāja.

Turpinot ļaunprātīgi nepildīt nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, /pers. B/ 2024.gada 18.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numuru /telefona numurs B/ un no plkst.20.29 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 49 sekundes, no plkst.20.35 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 40 sekundes, no plkst.20.46 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 45 sekundes, no plkst.20.52 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 27 sekundes, no plkst.21.05 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 50 sekundes.

Turpinot ļaunprātīgi nepildīt nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, /pers. B/ 2024.gada 19.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numuru /telefona numurs B/ un no plkst.13.27 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 291 sekundes, no plkst.20.56 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 48 sekundes, no plkst.20.59 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 221 sekundes un plkst.20.37 nosūtīja viņai īsziņu. Tādējādi /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[4] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp:

- aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesvedību to nepildīšanas gadījumā, 2024.gada 21.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numuru /telefona numurs B/ un no plkst.21.56 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 20 sekundes. Tādējādi /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[5] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp:

- aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesvedību to nepildīšanas gadījumā, 2024.gada 22.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numuru /telefona numurs B/ un no plkst.21.58 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 10 sekundes, no plkst.22.31 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 40 sekundes, no plkst.23.11 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 89 sekundes, no plkst.23.20 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 25 sekundes. Tādējādi /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[6] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp:

- aizliegums atrasties mājoklim, kurā patstāvīgi dzīvo /pers. C/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese - /adrese/;
- aizliegums uzturēties šādās vietās: /adrese/;
- aizliegums satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar to fizisku vai vizuālu saskari;
- aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesvedību to nepildīšanas gadījumā, 2024.gada 23.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numuru /telefona numurs B/ un no plkst.14.44 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 77 sekundes.

Turpinot ļaunprātīgi nepildīt nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, tajā pašā dienā plkst.18.00 /pers. B/ bija ieradies /pers. C/ dzīvesvietā /adrese/, kur satikās un uzturēja fizisku un vizuālu saskari ar /pers. C/, kā arī kopīgas alkoholisko dzērienu lietošanas laikā pielietoja pret viņu vardarbību, proti, pagrūda viņu. Tādējādi /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[7] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp:

- aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesvedību to nepildīšanas gadījumā, 2024.gada 24.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numuru /telefona numurs B/ un no plkst.11.45 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 515 sekundes, no plkst.12.06 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 109 sekundes, no plkst.15.19 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 54 sekundes, no plkst.15.24 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 58 sekundes, no plkst.15.26 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 14 sekundes, no plkst.15.51 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 44 sekundes. Tādējādi /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[8] /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 /pers. B/ noteikti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, tostarp:

- aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/.

Ar tiesas lēmumu /pers. B/ iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46, ko viņš apliecinājis ar savu parakstu.

/pers. B/, būdams iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40, neskatoties uz tiesas noteiktajiem aizliegumiem, zinot par krimināltiesvedību to nepildīšanas gadījumā, 2024.gada 25.janvārī no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ zvanīja uz /pers. C/ mobilā tālruņa numuru /telefona numurs B/ un no plkst.00.45 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 284 sekundes, no plkst.1.21 veica ar /pers. C/ telefona sarunu, kas ilga 42 sekundes. Tādējādi /pers. B/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

Motīvu daļa

[9] Uzsākot tiesas izmeklēšanu, apsūdzētais /pers. B/ paskaidroja, ka apsūdzības būtība viņam ir saprotama, atzina savu vainu septiņu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas izdarīti 2024.gada 13.janvārī, 14.janvārī, no 15.janvāra līdz 19.janvārim, 21.janvārī, 22.janvārī, 24.janvārī un 25.janvārī

Savukārt apsūdzībā par Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2024.gada 23.janvārī, /pers. B/ savu vainu atzina daļēji, nepiekrita faktiskajiem apstākļiem, kas norādīti apsūdzībā, proti, neatzina, ka pielietojis vardarbību un spēris /pers. C/.

Prokurore S.Rulle izteica viedokli, ka daļā par noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti 2024.gada 13.janvārī, 14.janvārī, no 15.janvāra līdz 19.janvārim, 21.janvārī, 22.janvārī, 24.janvārī un 25.janvārī, lietā nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi, jo konstatēti Kriminālprocesa likuma 499.pantā paredzētie apstākļi, taču daļā par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts 2024.gada 23.janvārī, lietā ir veicama pierādījumu pārbaude.

Aizstāve I.Marķitāne piekrita, ka daļā par noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2024.gada 23.janvārī, lietā ir veicama pierādījumu pārbaude, savukārt pārējā daļā lietu var iztiesāt bez pierādījumu pārbaudes, jo apsūdzētais savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās ir atzinis pilnībā.

[10] Ievērojot izteiktos viedokļus, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 1.punktu tiesa nolēma lietā neveikt pierādījumu pārbaudi par 2024.gada 13.janvārī, 14.janvārī, no 15.janvāra līdz 19.janvārim, 21.janvārī, 22.janvārī, 24.janvārī un 25.janvārī izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, jo apsūdzētais šajā daļā ir atzinis savu vainu.

Savukārt, ņemot vērā, ka apsūdzētais savu vainu par noziedzīga nodarījuma, kas izdarīts 2024.gada 23.janvārī, izdarīšanu atzina daļēji, tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.pantā noteikto kārtību, lietā šajā daļā veica pierādījumu pārbaudi.

[11] Liecinieks/pers. D/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /iecirkņa nosaukums/ iecirkņa Reaģēšanas nodaļas vecākā inspektora amatā. Apsūdzēto personīgi nepazīst, bet viņam ir zināma arī uz tiesas sēdi uzaicinātā lieciniece /pers. C/, jo bijuši izsaukumi uz liecinieces adresi par mantas bojāšanu.

2024.gada 23.janvārī bijis izsaukums, par to, ka tika pārkāpts lēmums par nošķiršanu un persona ieradusies cietušās dzīvesvietā. Liecinieks pieņēmis liecības no /pers. C/ un viņas mātes. Apsūdzēto nav saticis, bet cietusī teikusi, ka /pers. B/ ir tur bijis, bet devies projām. Bija ieradusies arī neatliekamā medicīniskā palīdzība, bet /pers. C/ atteikusies doties uz slimnīcu, jo negribēja atstāt māti, un baidījusies, ka atkal atnāks apsūdzētais, kurš var nodarīt pāri mammai. /pers. C/ izsaukusi neatliekamo palīdzību, jo viņai esot nodarīti miesas bojājumi. Liecinieks miesas bojājumus nav redzējis, bet /pers. C/ teikusi, ka rauta aiz matiem un vilkta pa zemi. /pers. C/ bijusi alkohola reibumā, tika veikta alkohola koncentrācijas pārbaude. /pers. C/ teikusi, ka apsūdzētais bija ieradies viņas dzīvesvietā un ienācis iekšā, bijis strīds. /pers. C/ arī rādījusi /pers. D/ savu telefonu un teikusi, ka ir sazinājušies ar /pers. B/. Sadzīviska rakstura strīds izcēlies kopīgas alkohola lietošanas dēļ, un apsūdzētais nodarījis /pers. C/ miesas bojājumus. Cietusī dzinusi apsūdzēto projām un teikusi, ka atbrauks policija, tad apsūdzētais, nesagaidot policiju, pametis dzīvokli. /pers. D/ vizuāli nav redzējis miesas bojājumus /pers. C/, bet viņa teikusi, ka viņai rauti mati, vilkta pa zemi, esot skrāpējumi.

Kamēr liecinieks pratinājis /pers. C/, kolēģis aizgājis pēc alkometra. Precīzi neatceras, bet alkohola reibums /pers. C/ bijis virs divām promilēm. Mērījumi tika veikti paralēli ar pratināšanu. Izvērtē, vai persona, kas ir alkohola reibumā, var sniegt liecības, un šajā gadījumā persona bijusi adekvāta, nebija problēmas ar viņu sazināties, /pers. C/ spēja atbildēt uz jautājumiem, un /pers. D/ neradās šaubas par viņas spējām liecināt.

Policijas ierašanās brīdī neatliekamā medicīniskā palīdzība bija jau aizbraukusi, jo cietusī bija atteikusies no palīdzības. Alkohola pārbaudi veicis kolēģis /pers. G/. /pers. C/ mamma bijusi vecāka par 90 gadiem, sēdējusi turpat un viņa apliecinājusi visu /pers. C/ stāstīto. Bijis redzams, ka /pers. C/ mamma ir nobijusies, viņa teikusi, ka baidās no apsūdzētā, ka viņš var atnākt, jo agrāk ir bijis agresīvs.

Liecinieks apstiprināja savā dienesta ziņojumā sniegto informāciju. Precizēja, ka pirms pāris gadiem bijuši izsaukumi uz konkrēto adresi, kuros bija iesaistīta /pers. C/ un /pers. C/ dzīvesbiedrs /pers. B/.

[12] Liecinieks/pers. G/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka strādā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes /iecirkņa nosaukums/ iecirkņa Reaģēšanas nodaļas jaunākā inspektora amatā.

/pers. G/ liecināja, ka aizbraukuši uz izsaukumu, kur sieviete vēlējās rakstīt iesniegumu, un ar sievieti runājis /pers. D/. Nav pētījis, vai /pers. C/ bija miesas bojājumi, bet veicis viņai alkohola koncentrācijas pārbaudi. /pers. C/ runājusi sakarīgi, bet bija reibumā. Pēc sarunas, kas notika starp /pers. D/ un /pers. C/, lieciniekam radies iespaids, ka viņa saprot, ko stāsta. Ar /pers. C/ varēja kontaktēties un nelikās, ka viņa nespēj adekvāti uztvert situāciju.

[13] Lieciniece/pers. C/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka pazīst apsūdzēto. Savstarpējās attiecības raksturo kā labas. Šoreiz sastrīdējušies kartupeļu griešanas dēļ. Norādīja, ka gaida apsūdzēto mājās un raksturo kā labu cilvēku.

/pers. C/ liecināja, ka notikuma dienā ārā bijis -31 grādu stiprs sals, mājai ir metāla durvis, kas bija iesalušas, tāpēc piezvanījusi apsūdzētajam un palūgusi, lai viņš atnāk sataisīt durvis. Apsūdzētais uzreiz neatbildēja, bet pēc tam viņai atzvanīja.

2023.gada 10.maija lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz viņas iesniegumu. Apsūdzētais viņu nav sitis, bet nedaudz pagrūdis. Krītot atsitusi gūžas kaulu, bet tas noticis viņai krītot, nevis apsūdzētajam viņu pagrūžot. Nākusi virtuvē un apsūdzētais teicis, lai paiet malā. Tajā brīdī viņa nokritusi. Apsūdzētais viņu esot tikai atgrūdis. 2024.gada 23.janvārī abi kopā lietojuši alkoholu. Neatceras, ka mājās ir sniegusi liecību. Iespējams, ka parakstījusi alkometra izdrukas, bet tajā brīdī bija alkohola reibumā un nezināja, ko paraksta. Atceras, ka ir liecinājusi prokuratūrā un pie izmeklētājas /pers. J/. Prokuratūrā liecinājusi patiesību. Neatceras, ko sākotnēji liecināja un vēlas, lai apsūdzētais tiek izlaists no cietuma.

/pers. C/ paskaidroja, ka lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību tiesa neatcēla, jo apsūdzētais nav izgājis resocializāju. /pers. B/ dzīvojis pie viņas četras dienas un viņai nebija iebildumu. Apsūdzētais viņai nav izteicis nekādus draudus, saucis mīļvārdiņos, viņa nav jutusi apdraudējumu. Atceras, ka liecināja prokuratūrā un policijā, liecības sniegusi skaidrā prātā un liecinājusi patiesību.

2024.gada 23.janvārī saukusi policiju, jo domājusi, ka viņu pagrūda, tad sapratusi, ka nepagrūda. Apsūdzētais viņu atstūmis malā, viņa bijusi alkohola reibumā un nokritusi. Kādreiz ir bijuši gadījumi, ka apsūdzētais ir viņai iesitis, bet šoreiz tā nebija.

[13.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasīts 2024.gada 23.janvāra liecinieces /pers. C/ nopratināšanas protokols, kurā /pers. C/ liecinājusi, ka 2024.gada 23.janvārī ap plkst.18.00 uz viņas dzīvesvietu /adrese/ atnācis /pers. B/, no kura viņai ir lēmums par pagaidu aizsardzību. /pers. B/ zina, ka nedrīkst nākt pie viņas, bet viņš lēmumu ignorēja. /pers. B/ bija ienācis viņas mājā un uzsāka strīdu. Strīda laikā nodarījis miesas bojājumus. Teikusi, ka sauks policiju un pateiks, ka viņš ir ieradies pie viņas un /pers. B/ devies prom, jo zināja, ka policija viņu aizturēs. Pēc tam /pers. C/ izsaukusi neatliekamo medicīnisko palīdzību, kuri viņu apskatījuši, bet doties viņiem līdz atteikusies, jo nav vēlējusies māti atstāt vienu. /pers. C/ liecinājusi, ka jau vairākas dienas lieto alkoholu. Arī /pers. B/ bijis alkohola reibumā. /pers. B/ viņas mājā bijis pēdējās četras dienas, arī nakšņojis pie viņas. Visas dienas kopā lietojuši alkoholu. Iepriekšējās dienās strīdu abu starpā nav bijis, bet šodien viņš palicis agresīvs. /pers. C/ esot /pers. B/ teikusi, lai viņš nenāk uz viņas dzīvesvietu, taču viņš nāk (lietas 6.lapa).

/pers. C/ liecināja, ka tā nav liecinājusi un nolasītās liecības ir tikai parakstījusi. Alkohola reibumā un dusmu iespaidā varot pateikt daudz ko, bet pieļauj, ka ir pierakstīts tas, ko ir teikusi. Atceras, ka bija inspektors /pers. D/, atceras, ka parakstījās, ka tika veikta alkohola pārbaude. Ja cilvēks ir dzēris trīs dienas pēc kārtas, tad var uzrādīt daudz promiles. Apstiprināja, ka izsauca neatliekamo medicīnisko palīdzību, jo bija nokritusi un sāpēja. Apsūdzētajam teikusi, ka ir sasitusi sānu un sauks policiju. Policiju izdomāja izsaukt, jo abi ar apsūdzēto sastrīdējušies. Apsūdzētais devies projām, jo viņa teikusi, ja atbrauks policija, tad apsūdzētais nedrīkst uzturēties viņas dzīvesvietā.

[13.2] Tiesas izmeklēšanā lieciniecei /pers. C/ tika uzrādītas lietas 4.lapā esošās alkometra rādījumu izdrukas un lietas 6.lapā esošais liecinieces nopratināšanas protokols.

Pēc dokumentu uzrādīšanas lieciniece apstiprināja, ka uzrādītajos dokumentos ir viņas paraksti. Lieciniece apšaubīja, ka pēc nopratināšanas ir izlasījusi nopratināšanas protokolu.

[13.3] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasīts 2024.gada 6.februāra liecinieces /pers. C/ papildus nopratināšanas protokols, kurā /pers. C/ liecinājusi, ka /pers. B/ 2024.gada janvārī viņai vairākkārt esot zvanījis un lūdzis, lai viņa noņem tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību, jo viņš vēlas nākt pie viņas un palīdzēt mājas darbos. Konkrētu datumu neatceras, bet /pers. B/ viņai zvanījis, jo atradies netālu no viņas mājas, un lūdzies, lai viņu ielaiž mājā. Tā kā ārā bijis -31 grāds, /pers. C/ viņu ielaidusi mājā. Bijusi reize, kad /pers. B/ pie viņas dzīvojis 4 dienas pēc kārtas. 2024.gada 23.janvārī /pers. B/ cepis kartupeļus, viņam tas nav izdevies un viņš sadusmojies. /pers. C/ pateikusi, ka tie jāmet ārā un to arī izdarījusi, pēc kā /pers. B/ viņai ar kāju iespēris pa gūžu un aizmucis prom. Izsaukusi neatliekamo palīdzību, jo gūža ļoti sāpējusi un domājusi, ka kaut kas ir lauzts. Neatliekamās medicīniskās palīdzības darbinieki viņai teikuši, ka jābrauc veikt nepieciešamās pārbaudes, bet viņa atteikusies, jo nav vēlējusies māti atstāt mājās vienu. Par miesas bojājumiem pret /pers. B/ viņai pretenziju nav (lietas 55.lapa).

Lieciniece apstiprināja, ka pati zvanījusi apsūdzētajam, ir runājuši ar apsūdzēto par to, lai tiek noņemta nošķiršana, kā arī to, ka apsūdzētais ir bijis pie viņas. Apsūdzētais neesot viņai iespēris. Nepiekrīt, ka nolasītās liecības ir apzināti nepatiesas. Varbūt aiz dusmām pateikusi policijai, ka apsūdzētais

viņai iespēra. Nenoliedz, ka tā ir liecinājusi policijā. Nopratināšanas protokolu parakstīja, bet to nelasīja, jo brilles viņai nebija līdzi. Pratināšanā viņa atbildējusi uz uzdotajiem jautājumiem. Dusmu vadīta varējusi liecināt, ka apsūdzētais viņai ir spēris.

[13.4] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasīts 2024.gada 19.februāra liecinieces /pers. C/ papildus nopratināšanas protokols, kurā /pers. C/ norādījusi, ka nevēlas, lai kriminālprocesā tiktu atzīta par cietušo. Pēc /pers. B/ atbrīvošanas no ieslodzījuma vietas /pers. C/ viņu pirmo reizi redzējusi 2023.gada 31.decembrī pa gabalu un komunikācija viņu starpā nenotika. Janvārī, pieļauj, ka tas varēja būt ap 13.janvāri, viņa zvanījusi /pers. B/, jo mājā bija aizsalušas durvis un lūgusi, lai /pers. B/ palīdz. Sākumā viņš nav gribējis nākt, jo to nevar darīt saskaņā ar tiesas lēmumu, bet pēc tam tomēr atnācis. Teikusi, lai /pers. B/ paliek pie viņas, jo viņam Ogrē nav kur dzīvot. /pers. B/ palicis pie viņas vairākas dienas.

/pers. C/ esot pazīstama ar /pers. B/ no 2020.gada 15.jūnija, viņš tajā dienā atnācis pie viņas taisīt remontu. Kamēr viņš taisījis remontu abi iepazinušies tuvāk un kļuvuši par pāri, abu starpā bijušas arī intīmas attiecības. Kā pāris abi dzīvojuši pie viņas /adrese/, līdz 2023.gada maijam, kad tika pieņemts tiesas lēmums par nošķiršanu, jo /pers. B/ bijis piedzēries un viņa nav laidusi viņu iekšā, tad iejaukusies policija.

/pers. C/ grib atpakaļ /pers. B/ pie sevis, jo netiek galā ar māju, bet /pers. B/ viņai var palīdzēt. /pers. C/ ir iesniegusi tiesā prasību atcelt lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, lai /pers. B/ varētu atgriezties pie viņas. 2023.gadā jau esot iesniegusi tiesā prasību, lai tiesa atceļ lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, bet tiesa atteikusi atcelt lēmumu un viņas prasību nav apmierinājusi (lietas 95.-96.lapa).

Lieciniece pilnībā apstiprināja nolasītās liecības. 2024.gada 23.janvārī izsaukusi policiju, jo apsūdzētais teicis, lai viņa paiet malā. Viņa gājusi malā un nokritusi, bet policiju izsaukusi, jo sasitusi gūžu. Zina, ka apsūdzētais nedrīkst pārkāpt lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Pati ir saukusi apsūdzēto pie sevis, lai viņš palīdz.

[14] Apsūdzētais/pers. B/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2024.gada 23.janvārī starp viņu un /pers. C/ bijis strīds, bet sišana ar kāju pa gurnu nav bijusi. Strīda laikā tikai atgrūdis /pers. C/. Atzīst, ka pārkāpa lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību. Alkohola reibumā /pers. C/ varot uzsākt strīdu par sīkumu. Sastrīdējušies un viņš aizgājis projām. /pers. C/ viņu nodevusi policijai. Abu strīdi stirpā alkohola reibumā var sākties ne no kā. Šajā reizē atgrūdis /pers. C/, viņa salīgojusies un apsēdusies uz gultas. Nav sitis /pers. C/. Pirms lēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību ir bijis gadījums, kad /pers. C/ izsaukusi policiju pat par to, ka apsūdzētais par skaļu krācis.

2024.gada 23.janvārī bijis /pers. C/ dzīvoklī, jo viņa telefoniski paaicinājusi, lai atnāk. /pers. C/ viņam zvanījusi trīs reizes, beigās atbildējis un aizgājis pie viņas. Bijis pie viņas vairākas dienas, un viss bija kārtībā līdz brīdim, kad alkohola patēriņš bijis jau par lielu. /pers. C/ bija zvanījusi, lai atceltu lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, telefoniski sarunājusi, ka ies, bet turpināja lietot alkoholu, tad apsūdzētais sapratis, ka nekas nebeigsies, nožēlojis, ka vispār atnācis, jo viss bijis pa vecam. Nav zinājis kā mierīgi aiziet projām. Apsūdzētais paskaidroja, ka alkohola reibumā viņš ir kluss, nekaujas, nav agresīvs.

Apsūdzētais apstiprināja, ka bija informēts, ka ir pieņemts lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību.

/pers. B/ liecināja, ka astoņas reizes pārkāpis lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, jo ļāvies /pers. C/ pierunāšanai un pats vēlējies salīgt ar viņu mieru. Domājis, ka viss būs kārtībā un lēmums tiks atcelts. Saprot, ka ir pārkāpis lēmumu ar pagaidu aizsardzību pret vardarbību un atzīst, ka ir vainīgs.

Atrodoties ieslodzījuma vietā ir sapratis, ka vairs nekontaktēsies ar /pers. C/. Atzīst, ka ir pārkāpis lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, bet nav spēris /pers. C/, ir tikai viņu atgrūdis. Šī neesot vienīgā reize, kad nācies atgrūst /pers. C/, lai aizstāvētos, jo viņa varot sist ar jebko, kas pagadās pa rokai, piemēram, ar krāsns kruķi. /pers. C/ ir pārsitusi apsūdzētajam galvu, bet policiju viņš nav iesaistījis.

2024.gada 23.janvārī /pers. B/ gribējis mierīgi izrunāties ar /pers. C/, dabūt savas mantas, dokumentus, domājis, ka /pers. C/ ir skaidrā, tāpēc aizgājis pie viņas. Stāvējis uz ceļiem, lūdzis piedošanu, divas līdz trīs dienas viss bijis mierīgi. Uzskata, ka nevajadzēja kontaktēties ar /pers. C/.

Apstiprina sākotnējās liecībās liecināto, ka atgrūdis /pers. C/, bet nepiekrīt, ka ir sitis viņai ar kāju, pārējo visu atzīst.

[15] Bez iepriekš minētajām liecinieku /pers. D/, /pers. G/, /pers. C/ un apsūdzētā liecībām, /pers. B/ vainīgums ir pierādīts ar turpmāk norādītajiem rakstveida pierādījumiem.

[15.1] Ar SIA "Bite Latvija" atbildē un pārskata uzziņā fiksētajām ziņām, no kurām izriet, ka 2024.gada 23.janvārī /pers. B/ no sava mobilā tālruņa numura /telefona numurs A/ plkst.14.44 zvanīja uz /pers. C/ tālruņa numuru /telefona numurs B/. Zvana ilgums 77 sekundes (lietas 38.-40.lapa).

[15.2] Ar Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta 2024.gada 2.februāra atbildē fiksētajiem faktiem, ka 2024.gada 23.janvārī /pers. C/ ir saukusi Neatliekamās medicīniskās palīdzības brigādi un saskaņā ar ierakstiem izsaukuma elektroniskajā kartē, pie objektīvā stāvokļa apraksta norādīts - paciente bez redzamiem miesas bojājumiem (lietas 42.lapa).

[15.3] Ar informācijā par iepazīstināšanu ar tiesas nolēmumu fiksētajiem faktiem, no kuriem izriet, ka /pers. B/ ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/01023-23/40 /pers. C/ pieteikumā pret /pers. B/ par pagaidu aizsardzību pret vardarbību tika iepazīstināts 2023.gada 26.maijā plkst.13.46. /pers. B/ saņēmis arī lēmuma kopiju (lietas 45.lapa).

[15.4] Ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.312/07023-23/40, no kura izriet, ka /pers. B/ ir piemēroti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi: aizliegt /pers. B/ atrasties tuvāk par 100 metriem mājoklim /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. C/, aizliegt /pers. B/ uzturēties /adrese/, aizliegt /pers. B/ satikties ar /pers. C/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari, aizliegt /pers. B/ jebkurā veidā sazināties ar /pers. C/, aizliegt izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. C/, kā arī aizliegt /pers. B/, izmantot /pers. C/ personas datus (lietas 49.-54.lapa).

[16] Pēc tiesas izmeklēšanas pabeigšanas 2024.gada 21.augustā prokurore S.Rulle izteica lūgumu atjaunot tiesas izmeklēšanu un grozīja apsūdzību.

Pēc iepazīšanās ar grozīto apsūdzību apsūdzētais pilnībā atzina savu vainu visu astoņu viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, kas kvalificēti pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

Krimināltiesību saskaņā ar Krimināllikuma 168.[1] pantu iestājas par ļaunprātīgu tiesas nolēmuma nepildīšanu, savukārt jēdziens "ļaunprātīgs" ir saistīts gan ar noziedzīga nodarījuma objektīvo, gan arī ar subjektīvo pusi.

/pers. B/ 2023.gada 26.maijā bija iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, viņam bija zināmi un saprotami Zemgales rajona tiesas lēmumā noteiktie pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi, taču viņš tīši neievēroja un apzināti pārkāpa ar tiesas nolēmumu noteiktos ierobežojumus, tādēļ secināms, ka apsūdzētā darbības ir ļaunprātīgas.

[17] Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ vainīgums viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīts ar liecinieku /pers. D/, /pers. G/ un /pers. C/ liecībām, apsūdzētā paša liecībām un rakstveida pierādījumiem lietā, un apsūdzētā noziedzīgās darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

No apsūdzētā 2024.gada 25.janvāra liecībām aizturētā statusā izriet, ka 2024.gada 23.janvārī viņš bijis /pers. C/ dzīvesvietā un abu starpā izcēlies strīds, viņš pagrūdis /pers. C/ un devies prom (lietas 19.-20.lapa).

Savukārt 2024.gada 26.janvārī un 2024.gada 8.februārī sniegtajās liecības /pers. B/ apstiprinājis, ka uztur liecības, kuras sniedzis aizdomās turētā statusā (lietas 22. un 63.lapa).

Būtībā /pers. B/ liecības par lietas faktiskajiem apstākļiem saskan gan ar policijas darbinieku liecībām tiesas izmeklēšanā, gan liecinieces /pers. C/

pirmstiesas procesā un tiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām.

Tiesai nav pamata apšaubīt policijas inspektoru /pers. D/, /pers. G/ liecības, turklāt policijas darbinieki nekādā veidā nav ieinteresētas personas lietā, kā arī tiesas izmeklēšanas laikā netika konstatēti apstākļi, kas ļautu apšaubīt liecinieku liecības.

Tiesa nav konstatējusi būtiskas pretrunas arī apsūdzētā un liecinieku liecībās, un kopumā liecības veido loģisku un secīgu stāstījumu, tādēļ atzīst, ka tās ir ticamas attiecināmas un pieļaujamas.

[18] Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir ar tiesas nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību aizsargātās personas likumīgās intereses un tiesības.

Vienlaikus nodarījums apdraud arī jurisdikcijas intereses, jo Krimināllikuma 168.[1] pantā atbildība paredzēta par tiesas nolēmuma nepildīšanu, kas ir šī noziedzīgā nodarījuma papildus tiešais objekts *(skat. A.Judins. Nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšana. Jurista vārds. Oktobris 2015/Nr.41)*.

Apsūdzētajam bija pienākums ievērot tiesas nolēmumu un tajā noteiktos ierobežojumus neatkarīgi no savām vēlmēm un subjektīvā viedokļa par to pamatotību, kā arī citiem apstākļiem, kas varēja provocēt apsūdzēto neievērot tiesas lēmumu.

Apsūdzētā rīcības motīvi neatceļ /pers. B/ pienākumu ievērot tiesas nolēmumā noteiktos ierobežojumus un nemazina atbildību par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu.

[19] Krimināllikuma 168.[1] pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt ar aktīvām darbībām, kas vērstas uz tiesas nolēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikto ierobežojumu pārkāpšanu un šo noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai speciālais subjekts, proti, 14 gadu vecumu sasniegusi pieskaitāma persona, kurai ar tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikti konkrēti ierobežojumi.

Noziedzīgā nodarījuma objektīvā puse izpaužas kā bezdarbība, kas izpaužas kā nolēmuma par aizsardzību pret vardarbību ļaunprātīga nepildīšana.

Savukārt no subjektīvās puses noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, tātad - vainīgais zina, ka ir spēkā stājies tiesas nolēmums un nevēlas ievērot tajā noteiktos ierobežojumus, apzinās savas darbības un vēlas konkrēti rīkoties. Noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, un nodarījums ir pabeigts ar tiesas nolēmumā noteikto aizliegumu ļaunprātīgas pārkāpšanas brīdi.

Augstākā tiesa vairakkārt ir norādījusi, ka pierādījumu ticamības jēdziens un novērtēšanas prasības ir noteiktas Kriminālprocesa likuma 128.pantā, taču izvēle, kuriem pierādījumiem ticēt, bet kuriem nē, ir tās tiesas kompetencē, kas izspriež lietu pēc būtības. (*skat. Augstākās tiesas 2015.gada 27.marta lēmums lietā Nr. SKK-21/2015, Augstākās tiesas 2019.gada 26.novembra lēmums lietā Nr. SKK-245/2019, Augstākās tiesas 2020.gada 7.maija lēmums lietā Nr. SKK-184/2020).*

[20] Tiesai nav šaubu, ka /pers. B/ bija iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 10.maija lēmumu lietā Nr.3-12/07023-23/40 par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, kā arī brīdināts, ka par lēmuma nepildīšanu var tikt saukts pie atbildības pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, par ko bija parakstījies (lietas 45.lapa).

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ saprata un apzinājās savu darbību raksturu, apsūdzētais to arī nav noliedzis, tādēļ secina, ka noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais izdarījis ar tiešu nodomu.

[21] Novērtējusi kriminālprocesā iegūtos pierādījumus kā ticamus, pieļaujamus un attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, tiesa ir konstatējusi visu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu un kvalificējošās pazīmes un atzīst, ka nepastāv saprātīgas šaubas par /pers. B/ vainīgumu viņam celtajā apsūdzībā par Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un apsūdzētā vaina ir pilnībā pierādīta, kas saskaņā ar Kriminālprocesa 520.panta pirmajā daļā noteikto ir pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

[22] Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /pers. B/ izdarītie noziedzīgie nodarījumi klasificēts kā mazāk smagi noziegumi, par kuru izdarīšanu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

[23] Pārbaudot /pers. B/ personu raksturojošo informāciju, tiesa konstatē, ka apsūdzētais ir Latvijas Republikas pilsonis, dzimis /datums/Ogrē, ieguvis pamatizglītību, neprecējies, apgādībā esošu personu nav, algotu darbu nestrādā, pēc paša vārdiem strādā celtniecībā bez darba līguma.

Deklarētās dzīvesvietas nav, faktiskās dzīvesvietas adrese: /adrese A/, Ogres novads.

[23.1] /pers. B/ iepriekš sodīts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 22.novembra spriedumu par sešu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu /pers. B/ piespriests sods - brīvības atņemšana uz 4 mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 1 gadu 6 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2023.gada 5.decembrī un sods nav izciests. Brīvības atņemšanas sodu /pers. B/ izciests 2023.gada 6.decembrī, neciestā soda daļa - probācijas uzraudzība 1 gads 4 mēneši 12 dienas.

[23.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošo apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais visos izdarītajos noziedzīgajos nodarījumos savu vainu atzīst un nožēlo izdarīto.

[23.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo izdarīti nedzēstas sodāmības laikā pēc Zemgales rajona tiesas 2023.gada 22.novembra sprieduma.

Turklāt saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst arī to, ka noziedzīgais nodarījums, kas izdarīts 2024.gada 23.janvārī, izdarīts alkohola ietekmē.

[24] Krimināllikuma 35.pantā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot vainīgajai personai sodu, tiesa vadās no soda noteikšanas vispārīgajiem principiem, vainīgā personību raksturojošām ziņām, kā arī izvērtē citus apstākļus, ievērojot soda noteikšanas individualizācijas, samērīguma un pietiekamības principus.

[24.1] Lemjot par soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā noteikto ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošo informāciju, atbildību mīkstinošo apstākli un divus atbildību pastiprinošos apstākļus.

[24.2] Lemjot jautājumu par soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. B/, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi, noklausoties apsūdzētā paskaidrojumus, kā arī ņemot vērā prokurores un aizstāves viedokli par soda noteikšanu, tiesa uzskata, ka, lai sodītu vainīgo personu par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un panāktu, lai notiesātais turpmāk atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, /pers. B/ nosakāms sods brīvības atņemšanas veidā.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/ apzinās savas rīcības sekas un iespējamo sodu, taču viņš nav kritisks pret savu rīcību un viņam ir nihilistiska un vieglprātīga attieksme pret likumu ievērošanu, turklāt iepriekš piemērotie sodi nav spējuši mainīt viņa uzvedību un izpratni par nepieciešamību ievērot likuma normas, tādēļ kopumā tiesa apsūdzētā personību vērtē negatīvi.

Tiesa ņem vērā, ka /pers. B/ jau iepriekš ir sodīts par analoģisku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, turklāt jaunus noziedzīgus nodarījumus izdarījis tikai mēnesi pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas un neizciestas probācijas uzraudzības laikā, un secina, ka apsūdzētajam ir samērā augsts recidīva

risks.

Agrāk piemērotie sodi nav spējuši mainīt /pers. B/ attieksmi pret likuma normu ievērošanu un atturēt no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tādēļ brīvības atņemšanas sods konkrētajā gadījumā ir taisnīgs, samērīgs un atbilstošs apsūdzētā personībai.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā recidīva risku paaugstina arī pašas /pers. C/ attieksme un rīcība, kā arī abu personu atkarība no alkohola lietošanas.

Ievērojot Krimināllikuma 46.panta ceturtajā daļā noteikto, tiesa atzīst, ka ar citiem Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, nav panākams, ka apsūdzētais pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Turklāt soda piemērošanai jāveicina soda prevencijas uzdevuma izpilde un vainīgās personas pārliecība par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

[24.3] Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, nosakot apsūdzētajam /pers. B/ sodu par visiem astoņiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa ievēro Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmumā izteikto atziņu, ka vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu, un atzīst, ka sods apsūdzētajam nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

[25] Krimināllikuma 51.panta pirmajā daļā noteikts, ja notiesātais pēc sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Tiesnese atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, šajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi pievienojams neizciestais sods - probācijas uzraudzība -, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 22.novembra spriedumu krimināllietā Nr.19610101623.

[26] Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 264.panta pirmās daļas 2.punktu, pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētais /pers. B/ tika aizturēts no 2024.gada 25.janvāra plkst.9.00.

2024.gada 26.janvārī /pers. B/ kriminālprocesā piemērots drošības līdzeklis - apcietinājums.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ tiek piespriests brīvības atņemšanas sods, lai nodrošinātu sprieduma izpildi, tiesa atzīst par nepieciešamu saglabāt drošības līdzekli apcietinājums līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks ieskaitāms soda izciešanas termiņā, skaitot vienu apcietinājuma dienu kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

[27] Apsūdzētā/pers. B/ aizstāvībai tika nodrošināta zvērinātas advokātes Ivetas Marķitānes juridiskā palīdzība un atbilstoši aizstāves paziņojumiem samaksa par valsts nodrošināto juridisko palīdzību /pers. B/ ir 575 EUR.

[27.1] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmā daļa nosaka, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, (..).

[27.2] Tiesa nav konstatējusi Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā noteiktos gadījumus apsūdzētā atbrīvošanai no samaksas par juridisko palīdzību vai Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtajā daļā paredzētos apstākļus apsūdzētā /pers. B/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas, tādēļ samaksa par advokātes sniegto juridisko palīdzību piedzenama no apsūdzētā.

[27.3] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta pirmās daļas 2.punktu apsūdzētajam nosakāms termiņš procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[28] Lietisko pierādījumu lietā nav.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu, lietai pievienoto dokumentu - CD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atstāt turpmākā glabāšanā pie krimināllietas materiāliem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Krimināllikuma 168.[1] pantu, Kriminālprocesa likuma 523.panta 1.[1] daļu, 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 13.janvārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 14.janvārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 15 (piecpadsmit) dienām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts laikā no 2024.gada 15.janvāra līdz 2024.gada 19.janvārim, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 21.janvārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 22.janvārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 23.janvārī, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 24.janvārī, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem 10 (desmit) dienām.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas izdarīts 2024.gada 25.janvārī, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem 15 (piecpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. B/ noteikt sodu - brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu noteiktajam sodam pilnīgi pievienot neizciesto sodu, kas noteikts ar Zemgales rajona tiesas 2023.gada 22.novembra spriedumu krimināllietā Nr.19610101623, un galīgo sodu /pers. B/ noteikt - brīvības atņemšana uz 8 (astoņiem) mēnešiem un probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu 4 (četriem) mēnešiem 12 (divpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[3] daļu sodu - probācijas uzraudzība - izpildīt patstāvīgi, tā izpildi uzsākot pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2024.gada 25.janvāra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. B/ piemēroto drošības līdzekli - apcietinājums - atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus 575 EUR (pieci simti septiņdesmit pieci *euro*) par zvērinātas advokātes I.Marķitānes

juridisko palīdzību, kas ieskaitāmi Valsts kases, reģistrācijas Nr.90000050138, kontā Nr.LV05TREL819045814800B, maksājuma mērķis: EKK F22010010, krimināllieta Nr.19610014324.

Noteikt /pers. B/ termiņu procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Zemgales rajona tiesā Ogrē.

Dokumentu - CD disku, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem - atstāt turpmākajai glabāšanai pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Zemgales rajona tiesā Ogrē.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2024.gada 16.septembris.

Pilna sprieduma pieejamības dienas grozītais datums - 2024.gada 14.novembris.

Tiesnese I.Punte